

יב. הבחינו כמה פעמים שהי' מסתכל על המזוזה בעברו בפתח^י.

יג. בדיני חצר ומרפסת לענין מזוזה:

בית הפתוח לחצר שלנו בין שיש לחצר פתח לרה"ר בין שאין לה פתח קובעין לימין כניסת בית, ואם יש לחצר פתח לרה"ר אע"ג דהדלת נפתחת לצד חצר נראה דאפשר לברך על המזוזה, ואם אין לחצר פתח לרה"ר בין שהדלת נפתחת לבית ובין שהיא נפתחת לחצר יקבענה לימין כניסת בית ולא יברך.

בית הפתוח למרפסת (טרס"א בלע"ז) כדין בית הפתוח לחצר דהטרסא משמשת כדירת חצר לשיבה ולטיול ולאכילת עראי ולשינת עראי, וקובעין בימין כניסת בית אף שהטרסא סתומה ויש בתוכה דע"ד, ומיהו כל שהיא סתומה נראה דלא יברך בין שיש בה דע"ד בין שאין בה דע"ד, אבל אם יש לה פתח לרה"ר אפשר לברך אף שהדלת נפתחת לטרסא^ז.

(י) א"ה. עי' לקט יושר [הנהגות התה"ד] יו"ד ה' מזוזה.

(ז) חזו"א יו"ד סו"ס קס"ח.

פרק ד

שונות

[יורה דעה]

א. אמר ש"בובות" של פרצוף אדם יש להסיר מהם אף או עין וכיו"ב^א.

ב. כתוב בקובץ אגרות ח"ב אגרת קס"א וז"ל, כיון שאפשר לאינו יהודי לקנות חשיב הצלה, ובפרט בארצנו הקדושה, והדעת נוטה שאין בה משום דינא דבר מצרא^ב.

ג. בדבר איסור מכירת קרקע לגוי משום לא תחנם כתב בחזו"א יו"ד סי' ס"ה דהוא מה"ת אף בזה"ז, ואף בשל כיבוש עולי מצרים, ואין חילוק בין אם יש לו כבר קרקע או לא, ואף מכירה לזמן אסור, ואף אם אינו מוכר לו אלא שטח העליון של הקרקע לזמן נמי הוא בלאו דאורייתא.

(א) א"ה. עי' אמיו"ש ע"ז מ"ג ב' סק"ז וסק"ט.

(ב) א"ה. כמדומה שהי' הנידון במכירה פומבית של האנגלים בזמן שהיו שם גם עכ"ם שבאו לקנות.